

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel:
 Egész évre 4 ft — kr.
 Félévre 2 ft — kr.
 Negyedévre 1 ft — kr.
 Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetéseket jutányosan számítunk.
 Hivatalos hirdetéseknek 100 szög 1 frtért közöltetnek.
 Kinestári bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Hirdetéseket s előfizetéseket felvesz Landesmann M. könyvkereskedése S.-a Ujhelyben.

SÁTORALJA

Zemplényvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Hova a lap eltelni veszt flető közlemények s az előfizetési penek iridletési keratok. s illak es a lap szetküldésére vonatkozó felszólalások satezendők
 Sárospatak, Kovacs-utca 155 sz.
 Kerbatokat nem adunk vissza.
 Reménytelen leveleket nem fogadjunk el.
 Nyiliter minden sora 20 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ES KIADÓ-TULAJDONOS

STEINFELD JENŐ.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

RÉZ LASZLÓ.

Zempléni megyei közkórház.

(R.) Örömmel vesszük tudomásul, hogy a „Zempléni megyei közkórház“ című felhívásunk visszhangra talált.

A megjelent két cikk azt igazolja, hogy csakugyan égető és elodázhatlan kérdéssé vált a „közkórház“ ügyének rendezése és úgy Schön Vilmos dr., mint Semper, egyetértenek abban, hogy a kórház a mai igényeknek és viszonyoknak nem felel meg. Semper egy kissé erősebben vázolja a helyzetet, mint Dr. Schön Vilmos.

Dr. Schön Vilmosnak nem vesszük rossz neven, mert szívéhez, életéhez van növe a „közkórház.“ Egy hosszú életen keresztül, mint gyermekét gondozta és dedelgette, így bizonyos fokig érzékeny a kórházi dolgokban.

Semper bíralata szigorú, de ha igaz, akkor a kórházi választmány hivatalának nem felel meg, mert helyes ellenőrzés mellett olyan dolgoknak, a miket Semper felsorol, nem szabad megtörténni. Hogy Semper állításai a közkórház hátrányára vannak-e? jelenleg el nem dönthető. Azonban, nehogy közkórházunk fölül a hiedelem Semper mellett foglaljon állást, helyes volna, ha a vármegye egy érdektelen s igazságos küldöttséggel vizsgálatot tartana.

Ezt kívánja a közkórház hírneve, ezt az orvosok és gondnok tisztessége.

Vagy agyon lehet hallgatni Semper vádjait? Nem, tisztelt Doktor ur! mi azt várunk öntől, mint tiszta jellemű egyéntől, hogy az ellenkező beigazolására

azonnal pártatlan bizottsági eljárást és vizsgálatot fog kérni.

Ennyit a kórházi állapotok személyes részére. Nekünk nem célunk a személyes dolgokat a közügynek rovására előtérbe tolni. Személyes dolgok elposványosítják a közérdeket.

A közérdek az, hogy a zempléni megyei közkórház tarthatatlanságáról a megye közönsége meggyőzőssék, s ha lehet, az intézők érdeklődése e humánus intézmény iránt felköltessék.

Megdöböntető és igazán megmagyarázhatatlan, a mit Schön Vilmos úrtól kellett megtudnunk, hogy a mindenki által zempléni megyeinek tartott közkórház minden, csak nem megyei.

Tisztelt vármegye közgyűlése — és intézősége, hallottak ezt önök!?

Hát Zempléni vármegye hátrább állana minden más vármegyénél? Hát ott, a hol szép szóval és hivatalos befolyással igyekszünk rendezni a közegészség ügyet, ott a hol a községeket nagyobb és nagyobb áldozatokra szorítjuk, ott nem jut a közkórházra egy parányi csepp a vármegye érdeklődéséből?

Tudunk vármegyét itt közel meg is nevezni: Beregmegyét, a hol a közkórház eszméje felvetettvén, egy test, egy lélek lett a megye előkelő ura és szegénye; vállvetve versenyezve adakozott mindenki, hogy a közkórház mielőbb létesüljön.

Balok, hangversenyek egymást érték, a főispán és megyei tisztikar járt elől, rendezett, fáradt, buzdított. A községek száz számba állították ki a fuvart és

ember erőt s egy félév alatt a modern igényeknek megfelelő kórház már készen fogadta be a szenvedőket.

És mindez e szép és hírneves vármegyében nem hogy megtörténni volna, de éppen ellenkezőleg a közkórházat mostoha gyermekének tekintette?

Nem akarjuk hinni, hogy ilyen Zempléni megyében megtörténni volna, de ha igen, olvassák el önök tisztelt megyebizottsági tagok Semper és Schön Vilmos cikkeit, vegyék fontolóra az általunk elmondottakat s ha rá jönnek arra, hogy mennyivel több szenvedőt menthettek volna meg az életnek, ha csak parányi gondot is fordítottak volna a közkórház ügyére, ne késsenek mulasztásukat jóvátenni, és most, a militar aktualissá vált a közkórház építésének kérdése, egy testtel és lélekkel oda hatni, hogy az újonnan felállítandó közkórház Zempléni megye multjához és jövőjéhez méltó legyen.

Schön Vilmos urnak pedig kívánunk tartós egészséget, hogy az általa oly melegen felkarolt építési ügyben oroszlán-részt kivehesse, a tervezést mielőbb valóságga fejleszthesse és áldásos működését a közkórház érdekében még sokáig érvényesíthesse.

Csak itthon!...

A „Sátoralja“ folyó évi 4-ik száma a vegyes hírek között figyelemzesteti Sátoralja Ujhely képviselőtestületét egy felsőbb leányiskola felállítására. Ez igen

TÁRCSA

Mese egy kis fárol meg egy kis leányról.

— A „Sátoralja“ eredeti tárczája. —

Az aranygázaras délutáni nap épen oda tűzött a Maigilla piros oreczájára. Nem tudom egész bizonyossággal állítani, hogy ettől volt-e olyan színe, mint a fakadó rózsának, vagy pedig attól a melancholikus suttogó hangtól, melyet fülébe sügött az a barna bajszú, csinos fiatal fiú.

Könnyű párfil nyári kalapját oda huzta piruló arzoekájára, úgy, hogy a kalap alá dugott aranyos szőke haj, oda omlott az alabástrom nyakra, hozzá tapadva mohón, szerelmesen

Igazán olyan volt, mint egy kis vad-virág! — Ott nőtt fel a nagy fák arnyán, abban az ódon, kicsi házában, azzal a jó öreg emberrel. Ott nőtt fel azzal a fiatal eperfával, a melyet az az öreg ember ültetett az ő születésekor Melyen szép kis fa is volt az. Sugár, magasha nyúló; apró ágaiával mindig megtegetett, ha hozzá

közeledett. Aztán azért is szerette olyan nagyon, mert az az öreg ember ültette, s mert a legszebb madarak mindig oda jártak énekelni. — Mert az egészen bizonyos, hogy neki énekeltek.

Miért, miért is kezd száradni az a kis fa? Midőn először meglátta rajta azt a kihalt, elszáradt galyacskát; midőn először vette észre azt a szomorú, esnemes lemondást, a melylyel együtt jár az összeaszott levelek hullása, úgy megdöbönt a szíve, olyan hamar kitört szép szeméből a könnyű s úgy meg fájult tőle az egész valója.

Mintha valami kellemetlen sejtelmek szele esapta volna meg: Eszárad az ő kicsike fája, a melyik ő vele nőtt fel s a melynek ráhajló ágai alatt annyiszor szötte tapasztalatlan leányszíve az édes álmokat. Mintha egy szomorú, bánatos jel lett volna ez ő neki; a hervadás szomorú melancholiája roskettette meg édes, aranyos, egész valóját.

Aztán nem is gondolt többé arra a feketedő, száradó fára, a melyik vele együtt nőtt, a melyik vele együtt volt fiatal. Csak most, hogy annak a fiatal fiúnak a karjába kapaszkodott, ujra elébe tűnt az ő száradó fája. S oda hajolva arra a széles, erős vállra, úgy suttogott az ajka, mintha álmódniék. — Majd oda fordult a beszélő férfi felé s minden kérdés nélkül mondta:

— Miért beszéli nekem ezt? A boldogság nem nekem teremtetett. Pedig lássa, még én soha sem éreztem boldogtalanságot, még is tudom, hogy nem leszek boldog soha, azt súrja a szívem. — Meglássá, . . . meg hogy én megfogok halni, hamar, fiatalon, mint mint, . . . tudom is én mi, . . . mint az a száradó eperfa! Látja, ott, ott!

Olyan valami nevetséges volt hallani ennek a szép leánynak a szavait! — Ep, egészséges, viruló; maga az élet, — a halál jele nélkül.

A fiatal ember oda szorította magához, s úgy, kacagva dobta vissza:

— Majd én utána megyek!

A leány oda nézett szeme közé és nem válszolt, csak arcán a piros rózsá lett lilium.

* * *

A kis erdei házat felverte a leány kacagása. Ragyogó, színes fátöl hullott szét a levegőbe, Mosolygó, fényes volt előtte az egész világ, pedig a levelek már lehullottak s a madarak csattogó dala kezdett síró panaszszá változni.

Ősz lett, de abba a kicsi házba nem tudott beférközni; ott örök mosolygás, vidámság lakott,

— **Búcsúest.** Gálszécsről írja tudósítónk, hogy ott a múlt hó 23-án a kaszinó termelében kitűnően sikerült. 100 teritékű társas vácóra volt abból az alkalomból, hogy Gőrgye Gyula, a Sátoralja-Ujhelybe áthelyezett kir. járásbíró, új állomáshelyére távozott. A távozó járásbíró (Gálszécsen és vidékén általános szeretet és tisztelet környezébe éppen ezért sietett is minden tisztelője a búcsúlakomán részt venni).

— **Egyleti alakulások.** Egyeseknek Gálszécsről tudósítanak, hogy a múlt hónapban a növegyelet a polgári-kör és az úri kaszinó megtartották évi rendes alakuló közgyűlést. Ezenfelül mindenik egyület elhatározta, hogy az évenként tartandi szokott mulatságokat ez évben is megtartják.

— **Kinevezések.** A m. kir. pénzügyminiszter Novák Gyulától és Práner Alajostól a s.-a-ujhelyi adóhivatalhoz ideiglenes adóosztékké; a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Marosán Ilona okleveles tanítónőt a nagy-mihályi állami elemi népiskolához rendes tanítónővé nevezte ki.

— **A „Sárospataki Polgári Kör”** választmány legutóbb tartott választmányi ülésében egy farsangi társas estélynek rendezését határozta el: s a rendezés módzatának effektuálásával dr. Kondor Miksa és Fodor Jenő választmányi tagokat bízta meg. Mint halljuk, a társas estély a kör helyiségében f. évi február hó 15-én fog megtartatni. Ezen egyes választmányi a felolvasások rendezését is napirendre tűzte, sőt azon megállapodásra jött, hogy az első felolvasást február hó végén, a kör helyiségében, a tagok és az érdeklődők számára, díjlatlanul fogja tartani. Nagyon időszzerű volt már a Társaskör szunyadványfélben levő befejtését kevéssé kérésébe hozni, hiszen nekünk ugy szükségünk van a társulásra, egymás támogatására, azt pedig csakis ilyen patriarkális viszonyok mellett lehet feleleveníteni. A kör tisztikarától — méltányolva a közügyek terén túl elfoglalt és érdemekben gazdag elnököknek momentumtalan tores elkövetésüket is — azonban több agilitást várunk, nehogy a szép jövő reményében megalakított kör a vezetők érdeklődés-hiánya miatt feloszoljon kénytelen legyen.

— **Hangverseny Homonnán.** A homonnai polgári úi és felső kereskedelmi iskola ifjúsága febr. 1-én a Stefánia szálló nagytermében szépen sikerült hangversenyt tartott. A tárgysorozat 1. pontja a Rákóczy-induló volt melyet az *Ugray Lajos* tanár által vezetett ifjúsági énekkar teljes szabadsággal adott elő. A 2-ik pont Palágyinak *„Az ezeréves ünnepélyre”* című ódája volt, melyet *Vonler Rezső* felső keresk. iskolai tanuló szavalt el s mely már csak időszeregűen fogva is lekötté a közönség figyelmét Ezt követte *Marasza István* úrnő, *Lukovits Irén* és *Petrovics Gizella* kisasszonyok remek zongorajátéka. kik Henry Ravina „Tirolienne” című Variété adták elő. — Ezután az ifjúsági zenekar lépett fel Mascagni „Parasztbúcsúest”-ének egy részletével, az Intermezzo szimphóniával. — Az 5-ik pont *Petrovics Gizella* kisasszony által előadott László-féle „La Regata Venerianna” volt. A művészi értekező valló szép előadást a közönség tapsval és éljenzettel jutalmazta. A 6. pont Gabányi Árpád Volapükje, előadta Görög Sandor felső keresk. iskolai tanuló, állandó veriálván tartotta a hallgatóságot. — Most következett *Marasza István* úrnőnek művészi játéka, a ki általánosan ismert, kiváló technikai ügyességével Leybach „La Sonnambula” c. darabját adta elő. Ezt ismét az ifjúsági énekkar lelkessítő darabja, a Marsvillaise követte. Az utolsó pont a népdal-együtveg volt, melyet zongorán *Petrovics Alice* kisasszony, cimbalmon *Poltsörzsek Rezső*, hegedűn *Stank László* felső kereskedelmi iskolai tanuló adták elő. A termet a közönség a zsufolásig megtöltötte és az elismerés hangos jeleivel jutalmazta úgy a bájos művésznöket, mint az ifjúságot. Az élvezetes estét reggelig tartó fánc követte, melyben az első négyest 80 pár táncolta. r. l.

— **Ujhelyi level** *S.-a-Ujhely*, 1896. február 6. Bár turesának tetszik, hogy az e hó 2-án lefolyt ünnepélyről, melyen a lapok tisztelt szerkesztője is jelen volt, tudósítást írrok, mégis, az ujhelyi társadalmi élet egyik élénk jeleként, nem maradhat feljegyezés nélkül az az ünnepély, melyet a s.-a-ujhelyi iparosok önképző egylete rendezett e hó 2-án, hogy a „Sátoralja” szerkesztőjét azon fáradozásaiért, melyvel az ujhelyi iparosok önképző egyletét olvasókörre alakításában elősegítette, üdvözölje. Mert úgy kell megérteni a dolgot, hogy az a jüparos világ mostani pangó és fejletlen társadalmában kiváló fontossága van annak, ha az egyesületi élet föllendítésére bármilyen teretnek is azt lehet mondani, hogy e téren

kiváló fontossága van még a legesekelelyebb eseményeknek is, hát még olyannak, melyet az iparosok értelmi világa egy szívvel lélekkel a legmeglehetőbben pártol, mely hívta van a legnagyobb szabású arányokban fejlesztést a testületi életet s a munkából feummaradt időt a legszebben, legnemesebben eltölteni azokkal, kik fárastót, nehéz pálya harcosai. Pályáé, mely éber figyelmet, megfeszített munkát, gondot, sok gondot kíván s melynek a pusztá megélltetésén kívül alig van más jutalma a becsületesen elévzött munka gyönyörén kívül. Ilyen esetben kiváló fontossága van minden mozzanatának, mely a társadalmi életet föllendíteni akarja s ezért fontos az ujhelyi ünnepély. Nem hangzatos, lármás ünnepély volt ez, hanem a munka elismerése a munkáért azok által, kik maguk is egy hosszú, nehéz életpályán tanulóan tanulják becsülni a munkát, a hallgatva eszelekvő érdemet. S bár nem nagyszabású frázisok örömebe fulasztottuk örömapunkát de szívünk mélyén ott volt egy érzélem, a hálának, tiszteletnek s örömeinek érzélmé, mely a mily csendes épp oly őszinte volt. Az ünnepély lefolyása következő: délután e lapok t. szerkesztője meghívásunkra S.-a-Ujhelybe érkezve, küldöttségi leveleket fel, hogy értekezletünkön részt vegyen, ki miután körünkben megjelenéven, az általa proponált olvasóköri ügye vétetett tárgyalás alá. E helyen is szives köszönetemnek adok kifejezést azért, hogy ügyünket előre viendő, kész alapszabályt hozva magával, a megalakulhatást előmozdította. A gyűlés után a „Vadászkürt” külön helyiségébe bankettre gyűlünk együvé, hol Hericz Sándor a „Sátoralját”, a „Sátoralja” felelős szerkesztője a jelenlevő hölgyeket, Kulesár Ferenc Zinner Bernátot ültette stb. stb. A kedélyes hangulat úgy éjjel körül szakadt félbe. . . . Kedves kötelességeinek tartom e helyen egy a jelenlevő hölgyeknek, mint kedves vendüögünkek megjelenésükért szives köszönetet mondani. Kívánom hogy azt a zárlót, a melyet kibontott érdeklünkben, lobogtatbassa még igen sokáig. D. O.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A homonnai polgári úi és felső kereskedelmi iskola által tartott hangversenyen felülfizettek: Dr. Kovácsky Elek 5 forint, Borkerics Bernát 3 forint, Silber Abraham, Kelemen Kálmán 2 frt 50 kr., Nyesy József, Dr. Moskovich Ervin, E. Jakab Géza, Moskovich Leó, Dezső Sándor, Oláh István 2 forint, Zalanffy Sándor 1 frt 50 kr., Pálányi Dezső, Harmata Andor, Erdélyi Már, Komendovich László, Kerékes György, Szántó Mihály, Milich Dezső, N. N. Gyarmathy Sándor, Dr. Matolay Károly, Gyulay Sándor, Kovács Sándor, Madarassy Béla, Szukruly Agoston, Rontsinszky Agoston, N. N. Goebes József, Frank István, Goldberger Aladár, Schwarcz Mór 1—1 frt., Friedman Samu, Osterreicher Hugó, Persenszky Lajos, Klein Leó 50—50 kr. Összesen 48 forint 50 kr. Az összes bevétel 296 frt 55 kr., a kiadás 115 frt 48 kr., maradvány 181 frt 07 kr. — Ugy a mélyen tisztelt közreműködő urhölgyek, mint a t. közönség fogadják az úton szives támogatásukért és érdeklődésükért az ifjúságnak és a tanári karnak köszönetét, Kovács József pontzáróknak.

— **Olcsó husnak hig a leve.** Haas Lipót sátoralja-ujhelyi lakos, borkereskedő azt az elvet vallja, hogy ha valaha elég volt egy alispánnak 40 ezüst forint és egy pár eszima évi fizetésre, akkor most adjon ő egy pince-kellernek havonta 25—30 frtot. Hozatott is magának egy polyák-szidót olcsó pénzért, esékély fizetésre. Ez azonban megszerelve a magyar hazát és Haas Lipót barát, hogy fizetési központlában részesüljön, több megával neki fektűtke a pince tartalmának és kezdőtké azt inni is meg szállítani is. A tolvaj-istene azonban most nem tartott velük rajta-vezettek és ma a sátoralja-ujhelyi fogházban emelkednek esinyök helytelenségen. Haas Lipót borkereskedő pedig felfogadta, hogy olcsó polyákkal többé nem fog kezdeni.

— **Tanecstély.** Sátoralja-Ujhelyben rébben a mulatni szeretők közül összeállottak, hogy a Takács-féle kávéházban egy zártkörű táncmulatságot rendeznek. Február hó 3-ára volt az összejövetel megállapítása a külön meghívó széküldés nélkül is oly szép számmal jöttek itt össze, hogy a nagy kávéházi terem egészen megtelt. A tabledó vácóra után táncor körökedett a fiatalság és oly nagy volt a kedv, hogy reggel felé már az öregek is egy pár szebb mamát ugyan ám megforgattak. A megjelent lányok közt ott láttuk: Matty-oszky Sáriákat, Tomesduy Giziket, Adriányi Sáriákat stbi. Ki tudna mind felszámolni a megjelenteket, elég az hozzá, hogy a mulatság jól sikerült.

— **Sátoralja-ujhelyi ipartestületi bál.** Nagy közönség volt jelen a s.-a-ujhelyi ipartestület által rendezett bálban. Az egész buláról csak annyit, lehet feljegyezni, hogy a rendezőségnek kivátságáról fogalma sincsen. — De hát: „a ki minek nem mestere, — hóhéra az annak” — azt mondja a példabeszéd és helyesen, mert kell-e nagyobb tapintatlanság, mint nem ipartestületi tagoknak mint rendezőknek más és diszebb jelvényt adnak, mint a saját véröknek. Ilyen megkülönböztetés lealzó az iparosostállyra. Egy elsőrendű iparos kifejezést is adott megbotránkozásának a bál tartama alatt, azonban nem lett egyéb belőle, mint egy kis zavar, a mi a mulatságot rövid időre fészélyezte.

— **Homonnai bank.** A már egészen felelésbe ment homonnai takarékpénztár csődügyében e héten lett a végesapás kinerve. Lukovits ügyvédet, mint igazgatóság elnököt és Némethy nevű főkönyvelőt a s.-a-ujhelyi királyi törvényszék alá alá helyezte, szabálytalan kezeles és hanyagság miatt. A 3 napig tartott végtárgyalás eredményeként vádlottak egyike, Lukovics elnök, büntetés mondatott ki és 1000 frt pénzbírságra ítéltetett, Némethy pedig felmentetett. Lukovics és ügyész felbeleezett. Ezzel a csőd be van fejezve és a betörők bittal üthetik a nyomát betéteiknek.

CSARNOK.

Az első gyermekszírás.

Elbeszölés
Írta: Rózsa László.
(Folytatás)

Ilyenek voltak az őrs Bárdosi utolsó tanácsai fiához annak házasságáig vonatkozólag. Kilenen farsángon keresztül szentül követte is Károly ezeket. Ott kereskedett, hol anyja jónak látta. Behányt szemmel járt-kelt, kereskedett s azt hitte, hogy anyja fel fogja találni azt a helyet, hol az a szikra rejtőzik, mely egyedül képes szivét lángra lobbatatni. Hő pedig mindenki csak maga találhatja azt fel mert az a szikra a szivbe a szemben keresztül pattan ki s pattan be. A tizedik farsangba már szikráit fogott szíve ment bele.

Ugyan észre nem vette, mikor lopott tízezt szíve: csak azt érezte, hogy nyugtalan, hogy éretil valami baloldali tájkéket, hogy üldözi ében és álomban az a két fekete szem, melyet a karácsony 4-ed napjában oly soká üntudatlanul bántott. Ugy volt vele, mint a beteg gyermek betegsége, ki csak annyit tud, hogy nem jól éri magát, de betegségéről, fájdalmairól nem tud még önmagának se felvilágosítást adni. Látszólag ugyan szívének nyughatatlankodásával nem sokat törődött, mit tudta ő, mi a szerelme, de furesa kis porteká az a szív! Jogát igen megtudja követelni.

Már akkár, hogy okoskodjanak is a tudósok, annyi igaz, hogy a véletlen ráppant befolyással van az ember életére. A gyermek milyen jó érvagygyal enné a vajás kenyereset, talán minden harapás vérről válnék benne és védtlenül kiesik kezéből és ismét védtlenül vasas felével esik a legnagyobb porba.

Ilyen véletlen játszott bele a Bárdosi Károly életébe is. A jó barátja volt, mint természetesen nemese család tagja. Alsószentivánban, a ma... i ref. ifjú papnak, Barátságuk még abból az időből való, mikor Alsószentiván még szintén a néleneknek odos keserű ölelvet élvezte, mikor a nagy m... i eedzősiában, mint „kis pap” ppázza telenségre kárhözott napjait. Egy farsangnak végén, négy húshagyó kedd ropogos estéjén együtt fulasztották bele a jó „lőre” savanykás levébe aglegényi keserveiket. Egyszerű szinük lelkük ászzeffort, nem volt egymás előtt titkuk.

A barátság tisztán változatlanul megmaradt akkor is, mikor Alsószentit jó vegzte elszólította a m... i eedzősiából. S Károly, ha szívet a tenyegető aglegényűsügek keserve, unalma hívál töltötte el, fel-felkereste jó barátját, mert tőle mindig megvigasztalódva, egy jó időre való jó tanácsot jött el. Most már engedelmese szíve két részre oszlott: egyik felét az anyának hagyta, a másik felét pedig odaadta barátjának.

A tizedik farsangba se akart belemenni a nélkül, hogy bizalmas barátját a teendő felől meg ne kérdezze.

A vásott gyermek se macskakodik, nyivákol mindig. Vannak percek, mikor vidám az is: s örül még annak is, mit egyébkor dühösködve dobott félre. Ilyenkor még az ilyen gyermek is kedves s egész élvezettel eltársalgunk vele.

Draskoczi Mártát is az örökös harag, zsembelődés jellemezte leggyűbén. Ritka szerencsés halandó részeseit abban a kitűtetésben, a kinek munkáját helyben hagyta valamikor Mártha kis-asszony! Az meg már igazán esudával határos kegy volt, ha valakivel szóba állt valami olyanról, mely azt a másikat érdekelte csupán, kivált, ha még kellemes is volt az. A megtestesült ridegség volt. A szó legigazibb értelmében vett leány, ki gyűlöl mindent, a ki vidám, tüde, fiatal és boldog. Talán ezért tartott magánál árva leányokat is. Azt hitte, hogy azok boldogok nem lehetnek, mert a más kegyelmére vannak egészen utalva. Kifejejtette Mártha néni a számításból, hogy boldogságot egymagában a kenyér nem ad s viszont a boldogságot a kenyérnek nem léte, vagy nagyon feketesége még el nem őrzi. Különb, ha okoskodásában nem is jutott el idáig, de az ő zaümbelölésével, elégedetlenségeivel mindig tudott közvetlen környezetének keserűséget okozni, mi a lélek nyugalmát mindig felzavarta.

Nem is tudta a Márta néni természetét sokáig senki se tűrni még eddig. Egyedül Ida volt az

az áldott lélek, ki nyugodtan viselte sorsát. Az ő fenkölt lelke mindig talált vigaszt. Keserűségét bele-bele fúlasztotta könyveibe, mely úgy hullott szemébe, mint a májusi meleg eső, melynek minden cseppje aranyat érő áldás. S ilyenkor mindig megvidámodva, újult erővel fogott a munkájához.

S ha Márta néni bele nézett jószágos szemébe, úgy fel-felmelegedett, hogy még dédelgetni is képes volt az előbb „haszontalan, kido ott” leányt.

Voltak pillanatok, mikor Márta néni kedves is tudott lenni — Idához, ki lebilincselte a lelkét. Helyen napja volt a vén kisasszonynak a ma déli bál utáni napon is.

Ida nem lévén az éjszakázáshoz hozzászokva, a mint másnap a bál után úgy délfele hazakerült, azonnal lefeküdt. Ekkor volt életében először vakmerő. Minden engedelmekérés nélkül engedett vágyainak és teljesítette azt. De hát mit esudálkoztak ezen? Hiszen a test oly nagy zsarnok, hogy annak vágyait kénytelen az ember kielégíteni. Az első vakmerőséget az első emberpar is a testi vágyak kielégítéséért követte el.

El volt Ida készülve, hogy az álomnak édességét nem sokáig fogja élvezhetni és hogy felébredni nem boldogságra, hanem keserűégre fog.

Pedig milyen kedves a szép ragyogó hajnál! Es esudák csudája. Már erős homály volt a szobában, mikor felnyitotta szemét a Márta néni

csoszogására, ki bejött a kis szobába megnézni Idát, vajjon alszik-e még.

— Kizét csókolom, kedves Márta néni!

— No, nem alszol már, bálozó?

— Ugy-e, most haragszik rám, kedves Márta néni? Buntessen meg, megérdemlem. Engedjélme nélkül töltsöm el haszontalanul e napot!

— Talán parancsolni akarsz, hogy megbüntesselek? Nem büntetlek? Vagy azt hiszed, hogy én zsarnok vagyok? Nekem nem olyan szívem van, mint más embernek? Ne hidd, édes leányom! Én is ember vagyok s tudom, hogy a testnek pihonásra van szüksége. Meg aztán én is voltam natta — h, boldog idők! Ha visszaemlékszem egy-egy bálra, milyen jól esik még most is! Emlekszem én igen jól, hogy megtartott átgondolni a bálban történeteket egy éjszaka is. Ha miért fosztanálak meg tegedet legalább ezektől a boldogságoktól. De hát nem vagy-e még álmos? S a nélkül, hogy Ida felelhetett volna kérdéseire, egy másik kérdést intézett hozzá, melyre okvetlenül feleletet várt — Ha nem, hát beszélsz csak arról a bálról? Ki tetszett, kinek tetszettél, jól mulattál-e? ... No, beszélj!

— Hát ... hát ... kedves Márta néni, hol is kezdtem csak? Ugy szeretnek mindent elmondani, de attól félek, hogy unalmassá válok. (Folyt. köv.)

H I R D O T É S E K.

Készlet:	Mindenféle nemes eseméltől mintegy	800,000	darab
	alvó személtől	1,200,000	
	vadonczból	15,000,000	
	Összesen mintegy	17,000,000	

Csemétek árai:	Az 1-2-3 éves, gazdag gyökörű, életkoros nemes esemétek darabja azok erőssége szerint 20 krtól 40 krig.	
	100 drb. 40 kros esemete 1 vagy 100 fajban 38 ft	
Magybani árai:	200 - 40	100 - 36
	500 - 40	100 - 34
	1000 - 40	100 - 32
	5000 - 40	100 - 30

A fajok legnagyobb része szaktinktélynek Berczki Matté hiruves telepéről lett beszerelve, miért is azok bitolások. Ezen felül a kiadóúó esemétek homokban neveltek s épen azért gazdag gyökérszettel bírnak nem csak, hanem biztos fogamásnak edzett természetűek, egészségesek, hosszú életűek és még ezen felül igen olcsók is. A bótartalmu, csinos kiállítású és minden tekintetben tájékoztató nagy árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

KARNER JÁNOS

Sárospatak városának állatorvosa, értesíti a közönséget, hogy juhoknak, szarvasmarháknak és lovaknak lepfene, sertéseknek orbanecz ellen való sikeres beojtását elvállalja.

Bővebb felvilágosítással bármikor szolgát

Kitűnő konyha.

BOCK IMRE

szállodája a „Vadászkürtöz”

Sátoralja-Ujhelyben.

Ajánlja teljesen ujonnan berendezett kényelmes szobáit, éttermet, hol kitűnő konyha és pincze. pontos és figyelmes kiszolgálat, olcsó árai vannak.

Estélyekre, lakadalmakra, családi ünnepélyekre, közebédekre külön kényelmes helyiség van berendezve.

Uj bor literenként 36 kr.
Kőbányai sör poharanként 10 kr.

Kényelmes berendezés.